

Juni 2024

2 juni

Vilda djur behöver hjälp

Förra sommaren föddes tre rävingar i närområdet och två av dom såg väldigt skabbiga ut med kala fläckar och tydlig klåda. Dom har inte lärt sig att vara rädda för människor utan beter sig nästan som hundar. En av dom går och hämtar bollar som den verkar vilja att vi ska leka med. Vi har lyckats behandla båda rävarna med parasitmedel (vi har behandlat den ena och Carina, en granne som bor en bit bort har behandlat den andra). Nu börjar pälsen växa ut och klådan verkar ha försvunnit, så dom ska nog klara sig.



Carina hittade en liten skatunge som hade ramlat ur boet vid parkeringen till en ridskola. På ridskolan finns katter, så det är ingen lämplig plats för en liten skata som inte kan flyga. Carina hade inte själv möjlighet att ta hand om pippin som behöver matas med kattmat många gånger om dagen och så småningom tränas att flyga. Därför bad hon oss att vi skulle förbarma oss över den lilla pippin. Och vi kunde förstås inte göra annat. Så nu bor skatan i en bur i vårt badrum på nätterna och i en stor bur utomhus på dagarna. Den äter glupskt och man ser hur den växer dag för dag. Den har börjat träna sina vingar och skuttar omkring i buren. En mycket gullig liten personlighet. Vi hoppas att den snart kan övergå till ett vanligt skat-liv i det fria.



6 juni

Någon form av ordning – åtminstone fläckvis



Idag har jag planterat om paprikorna. Tretton stycken står nu i krukor på hyllor i kanalplastväxthuset, för att sniglarna förhoppningsvis inte ska komma åt dom.

Resterande 16 plantor har jag planterat ner i jorden, något jag aldrig provat tidigare. För att ge dom ett varmt och trivsamt klimat har vi byggt en odlingstunnel. Vi har tagit en av stommarna som är avsedda för kålnät och klätt in den i byggplast som går att öppna på långsidan. Jag ska sätta fiberduk på gavlarna så det blir ventilation.

Sniglarna är små, många och hungriga. På en enda natt hann dom sätta i sig en hel pumpaplanta. Och kvällen efter hittade jag ändå sju sniglar på de sorgliga resterna, bara stjälk och bladnerv. Dom ger sig inte i brådrasket. Jag går på snigeljakt med ficklampa och gummihandskar på kvällarna och plockar mängder. Hörde att man kan göra surdegfällor, motsvarande de s.k. ölfällorna.

Gurkor, squash och pumpor är utplanterade. Jag har sått extra mycket majs i år för att kunna frysa till vintern, typ 3 gånger så mycket som jag brukar. Fast jag har gett bort ca 15 plantor till grannen som misslyckats med sina. Den ser kraftig och fin ut. Jag har sått rödbetor, solrosor och nya morötter. Björne har kört ner två kärror med välbrunnen gödsel och jag har blandat ner merparten i odlingslådor och krukor redan. Resten lägger jag mellan raderna i löklandet, i tomathinkarna och mellan jordgubbsplantorna.

Det är ovanligt mycket kart och blommor på jordgubbsplantor och vinrankor, både på friland och i växthuset. Jag har börjat beskära dem. Spetskålen är kraftig och fin. Sniglarna verkar inte gilla den. Den är väl för frisk och kraftig för deras smak.

Idag tog vi bort bubbelplasten från kanalplastväxthuset. Tomaterna är tjuvade och uppbundna och dom har börjat blomma och sätta enstaka kart.

Imorgon ska jag plantera om kål i krukor så dom får växa till sig litet innan jag sätter ut dom i landet för att ersätta plantor som sniglarna tuggat i sig. Jag ska så bönor, kupa potatis och plantera ut dom sista squasplantorna, s.k. musselsquash.



Sen kan man börja rensa ogräs på gångarna och på "ratorna", klippa gräset bakom växthuset och börja göra nässelvatten - och börja beskära ca 100 rosbuskar – alldeles för sent, men vad gör man? Dygnet har ju bara 24 timmar. Tänk om man hade kunnat låna några timmar från januari och februari... Dom sista rädisorna i växthuset är skördade och har fått lämna plats åt meloner.

Jag har rensat bort groddar från sex lådor potatis och skalat och fryst in tre burkar med vitlöksklyftor. Äpplena som är kvar har små svarta prickar på skalen. Vi ger dom åt fåren som inte bryr sig om små skönhetsfläckar.





11 juni Full sommar redan

Vår fantastiska rhododendron, eller snarare rhododendronbuskage, blommar mer än någonsin. Den var stor redan när vi flyttade hit för över 30 år sedan och den bara växer och frodas. Jag tror den har perfekta förhållanden. Den står vänd mot norr men får ljus typ halva dagen. Bakom den finns ett berg som gör att vatten rinner ner mot rhododendronbuskaget och gör marken fuktig. Den står under en stor ek som släpper sina löv varje höst. Då krattar jag in löven under buskarna där de förmultnar och ger både näring och surt pH, som rhododendron gillar. Trädgårdsanläggare Sixten Ohlsson, som bodde på Solsidan före oss, visste hur man planterar rhododendron. Fast jag tror att han gjorde ett misstag, eller så var han bara på bushumör (mindre sannolikt) och planterade en buske med avvikande färg i buskaget. Litet störande med en knallrosa buske mitt i det lila, men jag tycker det är kul. Den vita rabatten är en enda röra och behöver göras om, men den vita trädgårdsvallmon blommar i alla fall.



Våren var sen i år och sommaren är tidig. Jordgubbarna börjar rodna och fåglarna har redan hittat dom. Jag lägger kálnät över för att få ha dom ifred. Det är lätt att lyfta på när man ska plocka, man kan vattna rakt igenom nätet, och bäst av allt – fåglar kan inte fastna, som dom gjorde i nät som användes förr.

Gurk- melon- och tomatplantor växer och är stora, starka och frodiga och behöver bindas upp. Ett praktiskt sätt att är med öppningsbara buntband. Det går snabbt, skadar inte plantorna och buntbanden är lätta att avlägsna och åter-använda. Som stöd är armeringsjärn perfekt, stadigt och lätt att köra ner i jorden och ruttnar inte. Jag har ett gäng.



17 juni

Pionrännan när den är som vackrast

Min pionrabatt var först bara en rak rabatt utefter infarten. När vi flyttade hit stod det en rad svarta vinbärsbuskar där som vi tog bort. Jag planterade en rad pioner istället och rabatten fick därför namnet "Pionrännan". Sen tog vi bort en rad cypresser som vuxit sig alltför stora, i kanten av parkeringen. Jag planterade fler pioner och pionrännan fick formen av en vinkel.

Om man ska sitta och vila en stund vill man ju gärna njuta av blomsterprakten – så vi skapade en sittplats mitt i härligheten, med runda former som mjukade upp den raka vinkelformade rabatten. Nu bor där ett fyrtiotal pioner, några bondpioner och några buskpioner, men framför allt doftpioner i olika färger och former som samsas med vita narcisser, krokus, våriris, kantnepeta, jättedaggkåpa, riddarsporre, akleja, lammöron, liljor, stjärnflocka, rosor, vädd och några dahlior. Den fria kroken av den runda rabatten rymmer växter som blommar senare på sommaren, som himmelsspira (den heter även Perovskia, men Himmelsspira är ett så underbart namn, så det vill jag använda bara därför), röda och vita rudbeckior, alpmartorn och kantnepetan som blommar en gång till om man klipper ner den efter den första blomningen.



I år har jag tagit en video när pionrännan är som vackrast, för att kunna njuta av den året runt. Fast dofterna kommer ju inte med förstås ... "Festiva Maxima" doftar underbart ... man kan inte få allt, hela tiden. Men här kan ni se de fantastiska pionerna:

http://www.forssten.com:8080/I_god_jord/Tradgardskalender/Tradgardfilmer/Pionrannan.MOV

27 juni

Midssommar - mitten på sommaren

Alla ord som har med sommar att göra klingar vackert i mina öron – försommar, högsommar, sommarlov, sommarklänning och midsommar. Nu blommar allt som vackrast. Jordgubbarna har börjat mogna – inga jordgubbar smakar bättre än solvarma gubbar som man plockar direkt från plantan och stoppar rakt in i munnen. Jag har plockat så mycket att vi inte hinner äta upp allt. Jag ska passa på att göra några satser egen jordgubbsglass och även testa att torka skivade jordgubbar. Det kan vara gott till havreyoghurten i vinter.



Pionerna här nästan blommat ut helt. Bara "Sara Bernard" står i full blom nu. Underbart är kort sägs det ju. Jag har tagit in några av de sista och satt i vas. Det är fina frön på min stora trädpion. Jag har försökt fröföröka den tidigare men misslyckats. Jag ska göra ett nytt försök i år. Har läst att det är lättare att få fröna att gro om dom inte är riktigt mogna. Men det kan ta ett par år, så det gäller att ha tålamod. Men jag skulle gärna ha fler av den för den växer kraftigt och har fina blommor. Dom nya buskpionerna som jag köpt i kruka växer väldigt långsamt. Rötterna av doftpion som jag köpte i våras växer dock väldigt fint. Dom ska jag plantera ner i rabatten i höst, när jag förhoppningsvis renoverar hela vita rabatten.

Den ser verkligen stökig ut, men många växter är fina och värda att spara, bara det blir mer ordnat och inte så rörigt. Gilenia är inte så vanlig men väldigt fin. Den ser ut





28 juni

Ändrade planer

Vissa grödor har jag misslyckats med så många gånger att jag har bestämt mig för att ge upp. Det gäller exempelvis aubergin som varken brukar få blommor eller frukter, paprika som sniglarna äter upp och stjälselleri som fick hårda och smala stjälkar, inte alls som dom krispiga man köper i affären. Melonerna brukar inte heller gå så bra, många plantor har fått rothalsröta och bara tynat bort. Som sagt, jag har tänkt att det inte är värt besväret. Men i år fick jag ett fyrtiototal paprikaplantor, en kruka med både rotselleri och stjälselleri som skulle omskolas, och två stora fina auberginplantor – den ena hade redan en frukt – av min snälla granne. Och jag bestämde mig för att göra ett försök till med melonerna.

Och det var väl väldigt bra för vädret har varit perfekt för melon, aubergin och paprika som gillar värme. Dom blommor och har frukter redan. Inte en enda melonplanta har dött. Alla växer och frodas. Paprikorna trivs både i odlingstunneln och i tunnelväxthuset. Jag är så nöjd!



Stjälksellerin växer bra men sniglarna har tyvärr ätit upp all rotselleri. Trots att jag har klippt typ hundra sniglar var och varannan kväll är dom överallt. Till slut har jag köpt järnfosfat (snigelgift) som är godkänt för ekologisk odling och inte giftigt för andra djur än sniglar. Det känns inte roligt men vad gör man? Det är inte billigt heller. Ett kilo kostar typ 270:- och det räcker inte långt. Jag köpte en storförpackning på 5 kg på nätet. Det blir lite men kostade hela 889:-.

Samtidigt chansade jag på att köpa en ny bevattningsstav av märket Flopro för 500:- vilket kan tyckas vara mycket pengar. Men om den är så bra som man påstår så är det väl värt pengarna. Jag hade mer än tio bevattningsstavar men inte en enda fungerar bra. De flesta har för få och för små hål i strilen, så strålarna blir vassa och inte snälla mot växterna, och man får stå länge för att få ut tillräckligt mycket vatten. Dessutom läcker nästan allihop. Jag är så trött på att bli blöt ända upp till knäna när jag vattnar, och det gör jag ju många timmar varje sommar.

Den nya staven verkar vara precis vad jag behöver. I produktbeskrivningen står att den är tillverkad i premiumplast, vilket gör att den håller länge. Dessutom ger den mjuka strålar och mycket vatten. Den har ledat huvud vilket gör att man kan vattna på hyllor och i amplar, och den har inte en massa löjliga funktioner som förmodligen ingen behöver eller har frågat efter. Jag har förundrat mig över att man inte kan hitta en enda bra bevattningsstav, men här verkar det äntligen vara någon som har tänkt till. Jag tror jag ska investera i tre till, och kasta resten så långt pepparn växer.



30 juni

Hundra rosbuskar



Jag har som vanligt inte hunnit beskära rosorna i tid. I år övergick ju vintern nästan direkt i sommar, så det var inte många dagar som björkarna hade musöron. Jag har räknat efter och jag har hundra rosor som ska klippas, 54 stycken bara i häcken utefter infarten. Det tar sin lilla tid. Dom blommar nu och doftar gudomligt. Det är "Félicité Parmentier" som sprider sin väldoft. Nu har jag åtminstone klippt bort alla döda grenar och rotskott. Jag har krupit omkring inne i roshäcken och fått taggar både här och där. Jag är dålig på att klippa bort friska grenar, speciellt när dom är fulla av rosenknoppar och doftande rosor, men nästa år ska jag försöka ta mig i kragen och beskära dom ordentligt och i rätt tid.

